

A Die voordele van geloof:

❖ Vertrouwing, lofprysing en orde (Kolossense 2:1-5)

- Alhoewel hy nie persoonlik die kerk in Kolosse geken het nie, het Paulus geweet dat dit deur valse leringe bedreig is (Kol. 2:1, 4).
- Om hierdie rede skryf hy aan hulle met drie duidelike doelwitte wat hulle sal help om hierdie gevaar die hoof te bied (Kolossense 2:2): hulle mag in die hart bemoedig word; en verenig in liefde; sodat hulle die volle rykdom van volkome begrip kan hê. Sodat hulle die verborgenheid van God, naamlik Christus, kan ken.
- Voordat die valse leringe geïdentifiseer word, is daar 'n dubbele aanbeveling vir die Kolossense: hulle het goeie orde; en hulle is standvastig in die geloof (Kol. 2:5).
- Die "orde" waarna Paulus hier verwys, beteken orde in aanbidding en in die verskillende aktiwiteite van die kerk. Daar moet leierskap en 'n verdeling van verantwoordelikhede wees; aktiwiteite moet met die nodige dekorum uitgevoer word; ensovoorts. Dit sal lei tot 'n beter verkondiging van die evangelie en sal hulle teen sekere dwalings beskerm.

❖ Gewortel in Christus (Kolossense 2:6-8)

- Ons verkry verlossing deur 'n Persoon te aanvaar, nie deur leerstellings te aanvaar nie (Kol. 2:6). Hierdie is egter noodsaaklik. Paulus vermaan ons om in Christus te wandel “soos julle geleer is” (Kol. 2:7b).
- Soos ons met Jesus wandel, is ons in Hom gewortel. Ons is, metafores, “'n planting van die HERE, tot sy verheerliking.” (Jesaja 61:3). Ons is “bome” wat aan Jesus en Sy leringe vasklou (Psalm 1:3).
- Nou, daar is twee tipes leerstellings:
 - (1) Volgens Christus en sy leer wat in die Bybel opgeteken is: Ons word versterk in die geloof en oorgloedig in danksegging (Kol. 2:7)
 - (2) Volgens filosofieë en leë subtiliteite, volgens die tradisies van mense: Ons word mislei, geoordeel en van ons beloning beroof (Kol. 2:8, 16, 18)

❖ Die skuldbrief van verordeninge wat aan sy kruis vasgespyker is (Kolossense 2:9-15)

- Abraham het sy verbond met God deur die besnydenis bekragtig (Gen. 17:11). Ons bekragtig ons verbond met Jesus deur die doop, wat "die besnydenis van Christus" is (Kol. 2:11-12). Dit impliseer dat fisiese besnydenis nie meer nodig is nie.
- Nadat hy hierdie punt verduidelik het, praat Paulus van Jesus se werk aan die kruis. Wat het Jesus bereik?
 - (1) Hy het ons lewe gegee en ons sondes vergewe (Kol. 2:13)
 - (2) Hy het die skuld van ons wettige skuld wat teen ons gestaan het, gekanselleer (Kol. 2:14)
 - (3) Hy het oor die magte en owerhede van die bose getriomfeer (Kol. 2:15)
- Efesiërs 2:14-15 verduidelik dat die "verordeninge" of "vereistes" wat teen ons was, die seremoniële wet was, wat 'n muur van skeiding tussen Jode en heidene gevorm het.
- Om hierdie rede hoef ons nie meer bekommerd te wees oor die nakoming van die rituele wette van die Ou Testament nie, wat hul vervulling en einde in Christus gehad het.

B Probleme wat geloof skud:

❖ Heilige dae, nuwemaan, sabbatdae (Kolossense 2:16-19)

- Saam met die besnydenis was daar ander punte wat Jode van heidene onderskei het: godsdienstige rituele en feestelikhede.
- Paulus het reeds die rol van besnydenis duidelik gemaak. Nou, met die uitdrukking “laat”, dui Paulus die implikasies van die nietigverklaring van die skuldbrief (die seremoniële wette) aan: dit was nie meer verpligtend vir redding om die rituele en feeste na te kom wat Jesus vervul het deur aan die kruis te sterf nie (Matt. 27:51; Kol. 2:16).
- Paulus haal blykbaar Hosea 2:11 aan om die hele seremoniële stelsel van die Heiligdom in een sin op te som. Dit impliseer dat die Sabbatte wat hier genoem word, die sewe rituele Sabbatte is (wat nagekom word ongeag die dag van die week waarop hulle geval het), en nie die weeklikse Sabbat nie (ingesluit in die morele wet, universeel en van toepassing op almal, Jode en heidene).

❖ Gebooie van mense (Kolossense 2:20-23)

- Die valse leraars, na wie Paulus verskeie kere in sy brief verwys, was Jode wat die noodsaaklikheid geleer het om die Joodse wet na te kom om redding te verkry (Handelinge 15:1, 5). Hierdie wette het ook baie reëls ingesluit wat deur die rabbi's bedink is.
- Laat ons Paulus se redenasie volg. In die doop het ons gesterf aan "die eerste beginsels van die wêreld" en leef ons vir Christus. As ons aanhou bekommerd wees oor byvoorbeeld seremoniële onsuiverhede, leef ons steeds in die wêreld, en ons is bekommerd oor dinge wat met gebruik verdwyn (Kol. 2:20-22).
- Paulus verduidelik egter dat, vir Jode wat gewoon is aan hierdie rituele, dit 'n sekere moraliserende waarde vir hulself het, hoewel dit nie nuttig is om die hart te transformeer nie (Kol. 2:23).
- Kortom, ons moet gelei word deur die leringe in die Skrif – goddelik geïnspireer – en nie deur menslike filosofieë of redenasies nie.